THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Entstehungsort unbestimmt, 14. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

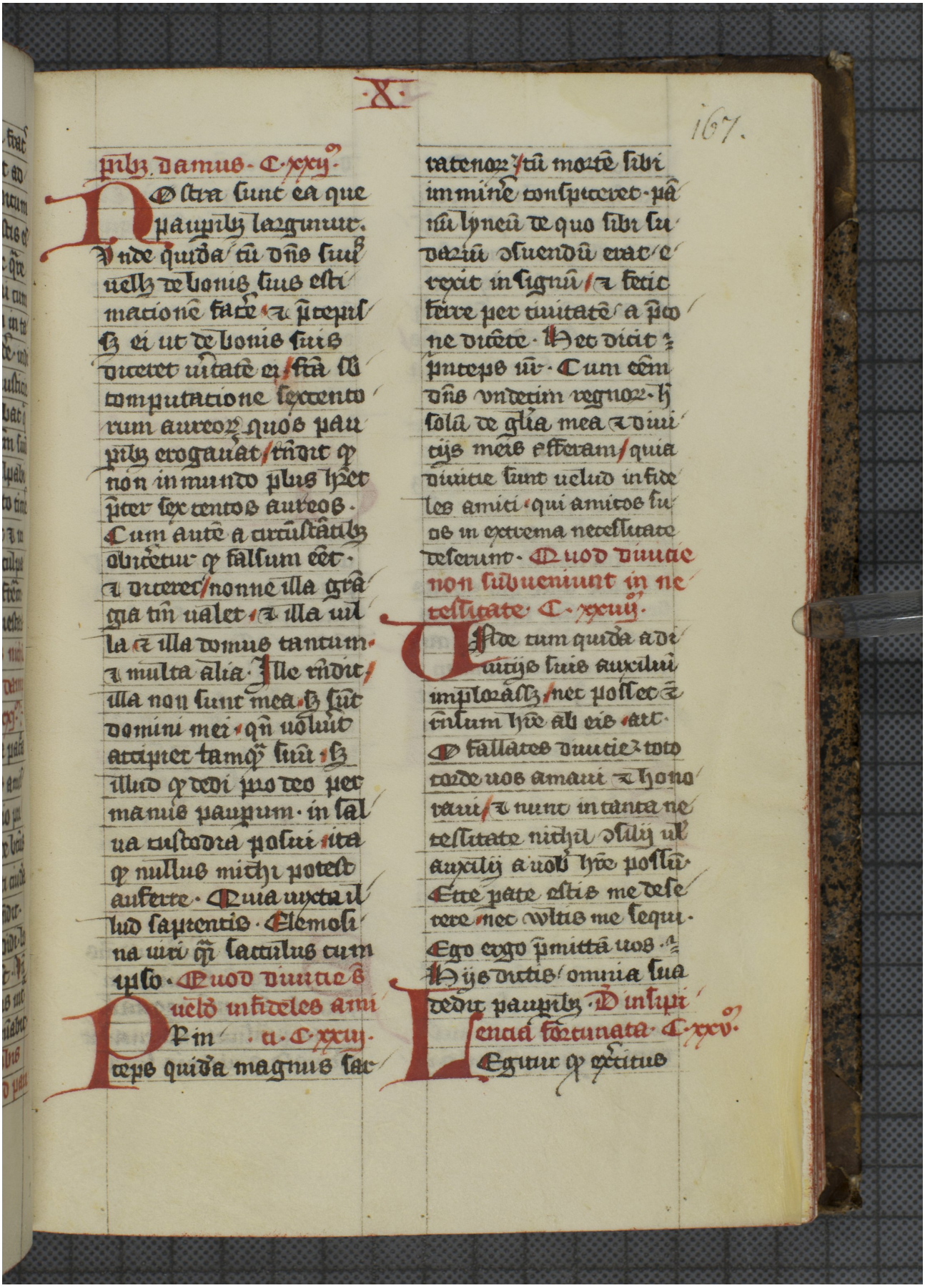

·X·

167.

pibz. damus. C. xxij.

Nostra sunt ea que
pauperibz larginur.
Unde quidā tū dn̄s suus
uellz de bonis suis esti
mationē facere. ⁊ p̄cepis
sz ei ut de bonis suis
diceret ueritatē ei. fcā sb
computatione sexcento
rum aureorum quos pau
peribz erogauerat. rn̄dit q̄
non in mundo plus h̄ret
p̄ter sex centos aureos.
Cum autē a circūstātibz
obiceretur q̄ falsum eēt.
⁊ diceret. nonne illa grā
gia tm̄ ualet. ⁊ illa uil
la ⁊ illa domus tantum.
⁊ multa alia. Ille rn̄dit.
illa non sunt mea. sz sūt
domini mei. qn̄ uoluit
accipiet tamq̄ suū. sz
illud q̄ dedi pro deo per
manus pauperum. in sal
ua custodia posui. ita
q̄ nullus michi potest
auferre. Quia iuxta il
lud sapientis. Elemosi
na uiri q̄si sacculus cum
ipso. Quod diuitie s̄
uelō infideles ami
ci. C. xxiij.

Princeps quidā magnus sar
ratenorum. tū mortē sibi
imminere conspiceret. pā
nū lyneū de quo sibi su
darium ꝯsuendū erat. e
rexit in signū. ⁊ fecit
ferre per ciuitatē a p̄co
ne dicēte. Hec dicit ⁊
p̄nceps iur̄. Cum eēm
dn̄s undecim regnorum. h̄
solū de glia mea ⁊ diui
tijs meis efferam. quia
diuitie sunt uelud infide
les amici. qui amicos su
os in extrema necessitate
deserunt. Quod diuitie
non subueniunt in ne
cessitate. C. xxiiij.

Vnde cum quidā a di
uitijs suis auxiliū
implorasz. nec posset ⁊
rn̄sum h̄re ab eis. ait.
O fallaces diuitie. toto
corde uos amaui ⁊ hono
raui. ⁊ nunc in tanta ne
cessitate nichil ꝯsilij uel
auxilij a uob̄ h̄re possū.
Ecce pate estis me dese
rere. nec uultis me sequi.
Ego ergo p̄mittā uos.
Hijs dictis omnia sua
dedit pauperibz. De insipi
lencia fortunata. C. xxv.

Legitur q̄ exercitus